

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν ταῦθα ἔτησία Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΠΡΟΜΝΗΜΑ.

[Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον φύλλον.]

Δικονομία διέπουσα τὰς ἐργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πάσας, εἴτε πνευματικὰς εἴτε διοικητικὰς, ὀρίζουσα δὲ σαφῶς καὶ τὰ περὶ εὐθύνης τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων. Νομοθεσίαι ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀποκλειστικῶς ἀπορρέουσα καὶ ποινικὸν χαρακτῆρα φέρουσα διὰ τὴν τιμωρίαν τῆς σιμωνίας καὶ πάσης ἄλλης δωροληψίας καὶ καταχρήσεως ἐτι δὲ καὶ διεκδικάσεως τῶν κατὰ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καταγγελιῶν.

Νομοθεσίαι ὀρίζουσα σαφῶς τὰ περὶ τῶν εἰς ἀρχιερατεῖαν ἐκλεξιμῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν· ἐτι δὲ καταργούσα τὰς μεταθέσεις τῶν ἀρχιερέων, ἐκτός μίας προβλεπομένης ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων, ἢ ἐπιβεβλημένης ἐκ λόγων οὐχὶ Ἑκκλησιαστικῶν.

Νομοθεσίαι διέπουσα τὴν κατὰ περιτροπὴν συγκρότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως πάντοτε ἦ, καταλλήλως ὁμοίως συγκεκριμένη ἀνάγκη νὰ νομοθετῆ ἢ τῶν μικροτέρων ἐπαρχιῶν κατάργησις καὶ ἢ τούτων μετὰ τῶν πλησιοχώρων συγχώνευσις ὅπερ θέλει συντελεσθῆναι ὑπὸ ἐποφῆν παντοῖαν εἰς τὸν διηνεκῆ ἀριστον καταρτισμὸν αὐτῆς.

Νομοθεσίαι διέπουσα ὁμοιομόρφως τὰς μητροπόλεις καὶ τὰς ἐν αὐταῖς δημογεροντίας εἰς τὴν διεξαγωγὴν ὅλων τῶν κοινωτικῶν ὑποθέσεων καὶ εἰς τὴν διεκδικασίαν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων πρωτοδικῶς ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς δικονομίας.

Πρὸς κατάπαυσιν τελείαν τριῶν σπουδαίων καταχρήσεων ὡς πηγῆς τοῦ κυριωτέρου κακοῦ δυναμένων νὰ θεωρηθῶσι καὶ εἰς τὴν ἐκφύλισιν τῆς ἀνωτάτης ἱεραρχίας συντελουσῶν, ἴτοι τῆς ἀδικαιολογήτου κανονικῆς μεταθέσεως, τῆς παρεισφρήσεως ἀνικάνων στοιχείων εἰς τὴν χορείαν τῆς ἀνωτάτης ἱεραρχίας καὶ τῆς ἀνίσου ἀπολαυῆς τῶν ἱεραρχῶν, καλὸν καὶ συμφέρον θὰ νομοθετηθῆ ἢ βαθμιαία κατάργησις ὅλων τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν μικρῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰς γεωγραφικῶς πλησιοχώρους· νὰ σχηματισθῶσι δὲ εἰς τρόπον ὥστε αἱ μὲν ἐπαρχίαι ὅλαι νὰ ἔχωσι τὸν αὐτὸν ὡς ἐγγύστα πληθυσμὸν, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς τὰς ἰδίας ἀπολαυὰς, καὶ ὁ λαὸς νὰ φορολογῆται καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἐξ ἴσου. Διὰ τοῦ δυσκόλου μὲν, ἀναγκαίου δὲ τούτου τρόπου αἴρεται ἢ ἐπιθυμία τινῶν ἐπιδιωκόντων μεταθέσιν εἰς μεγαλειτέραν ἐπαρχίαν χάριν ἀνέσεως καὶ δόξης, ἀποσκορκίζεται ἢ ἀνάγκη τοῦ νὰ χειροτονῶνται ἀνίκα-

νοι ἀρχιερεῖς διὰ τὰς μικρὰς ἐπαρχίας, μηδενὸς ἱκανοῦ δεχομένου ταύτας, ἀμοίβονται οἱ ἀρχιερεῖς ἐξίσου καὶ φορολογεῖται ὁ λαὸς ἐπίσης ἐξ ἴσου.

Σύστασις δωδεκαμελοῦς Ἐθνικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων λογάδων τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐργάζηται ἐπὶ τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὰ τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοῦ Γένους δίκαιον, ἐκτελεθῆ δὲ καὶ καθήκοντα ἐφετείου μετὰ δικονομικῆς διεπούσεως τὰ κατ' αὐτό.

Σύστασις τακτικοῦ καὶ διαρκοῦς ἐπιτροπῆς τριμελοῦς δικαστηρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν νομομαθοῦς κληρικοῦ, εἰς διεκδικασίαν ὅλων τῶν ὑλικῶν διάφορῶν, ἀντὶ τοῦ Διαρκοῦς Μικτοῦ Συμβουλίου, μετὰ δικονομίας διευθυνούσης τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

Νομοθεσίαι διευθύνουσα δικαστικῶς καὶ ποινικῶς τὸν γάμον καὶ τὰ συμπαραμαρτυροῦντα αὐτῷ.

Σύστασις τακτικῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς, τριμελοῦς ἐπιπέδου, τῆς παιδείας, ἥτις νὰ ἐργάζηται τακτικῶς καὶ ἐφορευθῆ τὰ τῆς παιδείας ἐν ὅλῳ τῷ ὑπὸ τὸν πατρι-αρχικὸν θρόνον διαμερίσματι μετὰ νομοθεσίας διευθυνούσης ὁμοιομόρφως τὰ τῶν σχολείων καὶ τῆς παιδείας.

Σύντονος φροντὶς πρὸς σωτηρίαν καὶ ἐδραίωσιν τῆς γεραρχίας καὶ μεγαλονόμου Σχολῆς τοῦ Γένους, τοῦ πρώτου τούτου σεμνώματος τῆς τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀναγεννήσεως ἐν Ἀνατολῇ, ὡς καὶ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, τῶν δύο ἱερῶν τούτων καθιδρυμάτων ὅλου τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, καὶ πρὸς σύστασιν δύο ἢ τριῶν ἱερατικῶν σχολῶν.

Νομοθεσίαι διέπουσα τὴν συντήρησιν καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου καὶ βαθμιαία ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῶν ἐνοριῶν τῶν ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν· παῦσις δὲ τῆς καταχρήσεως τοῦ νὰ παύηται τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἢ ὑπερορίζεται πᾶς κληρικὸς ἀνευ προηγούμενης διαδικασίας καὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ὅ,τε ἐσωτερικὸς βίος, ἢ διαχειρίσεις τῆς παρουσίας καὶ ὁ τρόπος τῆς ἰδίας καὶ ἐν γένει διευθύνσεως τῶν μοναστηριῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, φυλαττομένων τῶν βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν προνομίων αὐτῶν, νὰ διακανονισθῆ ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς Ἑκκλησίας καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Ἡ Ἑκκλησία καὶ τὸ ἔθνος οὐ μόνον νὰ σεβασθῆ ὀφείλει τὰ σεβαστὰ καὶ ἱερά ἐκεῖνα ἐνδιακτῆματα τῆς ἀειμνήστου ἀρχαιότητος καὶ τὰ γραπτὰ καὶ ἀναμφήριστα προνόμια αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτὰ ὀφείλει διὰ παντοῖαν ἠθικῶν ἄλλων μέσων καὶ διὰ νόμου ἐξασφαλιζόντος αὐτὰ, ἐξοβελλίζοντος τὰς τυχοῦσας κα-

ταρχείας και διακανονίζοντος τὴν ἀπρόσκοπον πορείαν καὶ συντήρησιν αὐτῶν ὥστε τοῦ χρόνου προϊόντος μόνον τὰ ἐν τῷ Ὁρει τούτῳ μοναστήρια νὰ μείνωσιν ὡς τὸ ἄστυλον τῶν πρὸς Θεὸν ἀφιερώντων τὸν βίον αὐτῶν, καταστῆ δὲ προσέτι τοῦτο ὀριμητῆριον ἠθικῆς ὠφελείας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι.

Τὰ ἱερά σταυροπήγια μοναστήρια εἰσὶ πατριαρχικά, ἧτοι ἀνήκουσι τῷ οἰκουμενικῷ θρόνῳ, τὰ δὲ ἐνοριακὰ ἄρχιερατικά, ἧτοι ἀνήκουσι ταῖς μητροπόλεσι καὶ ἐπισκοπαῖς. Ἀμφοτέρων τῶν ιδιοτήτων τούτων τὰ ἱερά ταῦτα καταγῶγια ἀπέχουσι νῦν πολὺ μακρὰν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν, ἐπ' ᾧ κατέστησαν ἀτυχῶς ἄχρηστα ὑπὸ ἔποψιν Ἐκκλησιαστικῆν, μηδὲν συμβάλλοντα εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν τῆς κοινωνίας μόρφωσιν, τέλειον δὲ θὰ καταστραφῶσιν, ἂν μὴ ληρῆθῇ περὶ αὐτῶν νομοθετικὸν τι μέτρον. Ἡ διάλυσις λοιπὸν ἐνίων τῶν ἐν τῇ ἐπικρατεῖᾳ σταυροπηγιῶν καὶ ἐνοριακῶν μοναστηρίων, τῶν μὴ βασιλικῶν, καὶ ἡ μετάθεσις τῶν καλογηρίων αὐτῶν, ἂν ἔχουσιν, εἰς τὰ διατηρηθησόμενα ὡς καὶ ἡ προσάρτησις τῆς κινήσεως καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν δι' ἐπισήμων τίτλων εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ὡς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ ἐστὶ τὸ μόνον σωτήριον ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ τῶν διατηρηθησομένων τοῦ ἐνὸς μόνον τρίτου τῆς κτηματικῆς περιουσίας προσαρτωμένου τελειωτικῶς τῷ θρόνῳ.

Διακανόνισις διὰ νομοθεσίας τοῦ μοναχικοῦ τῶν μοναστηρίων πολιτεύματος ὅπως παύσῃ ἡ κατάχρησις τοῦ νὰ προσέρχωνται εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον βίον ὅλα τὰ παντοειδῆ ναυάγια τῆς κοινωνίας καὶ μὴ γίνωνται ἐν αὐτῷ δεκτοὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἡλικίαν τριακονταετῆ καὶ μαρτυρίαν ἀγαθῆν τοῦ βίου αὐτῶν· ἐτι δὲ μὴ κείρωνται οἱ προσερχόμενοι πρὸ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Σύστασις οἰκονομικοῦ συμβουλίου, διευθύνοντος τὰ οἰκονομικά τῶν Πατριαρχείων ἐν γένει, ἀνεξαρτήτου τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν σωμάτων ἐν τῷ κύκλῳ αὐτοῦ.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀρχιερατικῶν κανονικῶν δικαίων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἴσου τῶν φορολογουμένων πρέπει νὰ καθορισθῇ ἄλλως, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον δοῦναι καὶ λαβεῖν μεταξύ ποιμένων καὶ ποιμνίου, ἐξαιρέσει τῶν μετυχηρῶν ἀπολαυτῶν διότι τὸ ἄλλοτε ἱερώτατον τοῦτο καθήκον τοῦ ποιμενομένου πρὸς τὸν ποιμένα, τὸ Ἐκκλησιαστικώτατον καὶ γραφικώτατον, ἦδη κατέστη ἡ τῶν κακῶν ἀπάντων πηγή. Ὁ ποιμὴν πρέπει νὰ ἴηται ὅλως ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἀνεξάρτητος ὅσον τὸ ζήτημα τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ ἀφορᾷ.

Πρὸς συντήρησιν τοῦ πατριάρχου, τῶν πατριαρχείων, τῶν ἀρχιερέων, τῆς θεολογικῆς καὶ τῶν ἱερατικῶν σχολῶν καὶ οὔτινος ἑτέρου τοιούτου, ἕκαστος μὴ πέντης ἀπολύτως οἰκογενειάρχης, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον διοικήσειαν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου διατελῶν νὰ διδῇ ἐτησίως ἐν ἀργυροῦν εἰκοσάριον, ἐκάστη δ' Ἐκκλησία μίαν λίραν ἑθνομανικῆν. Πρὸς εἰσπραξίν δὲ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ἐπιδόματος ἐκάστη ἐπαρχία νὰ ἔχῃ τὸν ἰδιαιτέρον εἰσπράκτορα αὐτῆς, ὅστις ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρχιερέως νὰ περιφέρειται τακτικῶς εἰσπράτων ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει τὸ ἐξ ἐκάστου στεφάνου Ἐκκλησιαστικῶν τοῦτο δικαίωμα, βοηθούμενος ἐν ἀνάγκῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς.

Διαλυομένων τῶν μικρῶν ἐπαρχιῶν καὶ σχηματιζομένων τῶν ὑπολοίπων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἴσου πληθυσμοῦ,

ἡ μισθοδοσία ἐκάστου ἀρχιερέως νὰ μὴ υπερβαίη τὰς 75,000 γροσίων ἐτησίως εἰς νόμισμα καθαρὸν, τὴν ὁποίαν θέλει κρατεῖ οὗτος ἀναλόγως τῶν τῆς ἐπαρχίας εἰσπράξεων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει πέμπει εἰς τὸ πατριαρχικὸν ταμεῖον μετὰ τοῦ ἐξ ἐκάστης Ἐκκλησίας ληρθησομένου μονολίρου δικαίωματος, ὅπερ δὲν θὰ συμψηφίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν εἰσπράξεων, ἀλλὰ θὰ πέμπηται σῶν.

Σύστασις ταμεῖου συντάξεως, ὑποχρεουμένου ἐκάστου ἀρχιερέως καὶ ἐκάστου ὑπαλλήλου μισθοδοτουμένου ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ ταμεῖου νὰ διδῇ μηνιαίως δύο τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ μετὰ νομοθεσίας διεπούσης αὐστηρῶς τὰς συντάξεις.

Ἡ ἐντιμος ἐθνοσυνέλευσις δύναται ἂν εὐκρεστῆται νὰ ἐκλέξῃ ὀκταμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τεσσάρων σπουδαιοτάτων καὶ πεπειραμένων ἀρχιερέων καὶ τεσσάρων νομομαθῶν λαϊκῶν, ἧτις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πατριάρχου ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ νὰ προπαρασκευάσῃ σχέδιον νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω, τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποφασισθέντων ὑπ' αὐτῆς καὶ οὔτινος ἑτέρου κοινῶς ἐγκριθῇ, ὅστις νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη αὐτῆς πρὸς μελέτην καὶ σπουδῆν. Τὸ ἴδιον ἐντυπον σχέδιον καλὸν ν' ἀποσταλῇ καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἀρχιερεῖς, παρ' ὧν νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ διαφωτιστικὴ αὐτῶν γνώμη. Μετὰ ἕτερον δὲ τριμνηνον χρονικὸν διάστημα νὰ συγκληθῇ αὐθις ἡ ἐθνοσυνέλευσις, ἧτις ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν νὰ τελειοποιήσῃ τὴν νέαν νομοθεσίαν, ὅπου θεωρήσῃ τοῦτα ἀναγκαῖον καὶ ἐπιψηφίσῃ αὐτήν.

Τοιαῦτά τινα θεωρηθέντα κατ' ἀρχὴν ὡς ἀναγκαῖα ἀναλόγως τῶν σημερινῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους περιστάσεων καὶ ἀναγκῶν, ὡς στοιχεῖα καλὰ πρὸς σχηματισμὸν νομοθεσίας πλήρους θεραπευούσης, τὸ γε νῦν τὰς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐθνικὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις ὑποβάλλονταί τῇ ἐντίμῳ ἐθνοσυνελεύσει, παρακελευομένη ὅπως μὴ ἀποβλέψῃ εἰς τὰ θεωρωδῶδες, δὸς δ' εἰπεῖν καίπως ἀνεμυθῶδες ἄχρι τοῦδε δεδογμένα, ἀλλὰ σκεφθῇ ἐρωμενέστερον καὶ ἐμυθίστερον περὶ Ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοινοτικῆς σπουδαίας νομοθεσίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐν δημοσίᾳ συναστροφῇ ἠκούσαμεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συμπολίτας ἡμῶν κατακρίνοντας τὰς ἐφημερίδας «Φανὸν» καὶ «Ἐρμῆν» διότι, ἐκτροχιαθεῖσαι τῆς ὁλοῦ τῆς εὐσχήμου συζητήσεως, ἤρξαντο ἀσπόνδου πρὸς ἀλλήλας προσωπικοῦ πολέμου, μέλλοντος νὰ καταλήξῃ ἐπὶ τέλους εἰς μίαν ἀξιοδάκρυτον λύσιν. Χάρην λοιπὸν τῆς ὑπαλήψεως τῆς ἐν Ἐρμουπόλει δημοσιογραφίας, καὶ διότι οἱ κατακρίνοντες τὸν ὑβρεώδη τοῦτον τρόπον τῆς συζητήσεως προσέθηκαν, ὅτι δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι οἱ συνδρομηταὶ τῶν ἐφημερίδων τούτων νὰ πληρῶνσι διὰ τὰ ἀνακινώσασθαι ὑβρεῖς, ἀπετείναντες ἀμφοτέροις τοῖς δημοσιογράφοις τούτοις πρέπουσαν εἰς τὴν περιστάσει ταύτῃ παραίνεσιν. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ συνταξίς τοῦ «Φανὸν» ἀντὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄρθρον τῶν παρατηρήσεων τῶν συμπολιτῶν μας, ὧν διερμηνεύς ἐγένετο ἡ «Πανόπη», ἀπήντησε καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀρκετὰ τραχέως. Ὁ δὲ συντάκτης τοῦ «Ἐρμου» ἐράνα τοῦλάχιστον ὅτι ἀναγνωρίζει ὁρθὰ ὅσα αὐτῷ συνεβουλεύσαμεν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ σιωπὴν εἰς τὸ μέλλον, λησμονήσας ὡς φαίνεται ὅτι, ἐὰν φανῇ ἠτηθείς ὑπὸ τοῦ «Φανὸν» ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ ὑβρεολογεῖν, ἡ ἧτις αὐτοῦ ἔσται νίκη, ἀπὸ γνωστῶν εἶναι

ὅτι ἀν' ἀμίλλαις πονηραῖς ἀβλιώτερος (τοῦ ἡττηθέντος) ἐστὶν ὁ νικῆσαν. Τόσω δὲ μᾶλλον ὀρεῖται νὰ σγήσῃ, ἐφ' ὅσων δι' ἐπιστήμου βεβαιώσεως τῆς Ἀστυνομίας Ἐρμουπόλεως ἀποδεικνύεται *συκαφαντούμενος* ὑπὸ τοῦ ἀφανοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ὀρεῖται νὰ σιωπήσῃ, ἀ: τὸν πείσῃ κἀν εἰς τοῦτο ὁ Ἡσίοδος, ὅστις εἰς τρεῖς τάξεις διαίρει τοὺς ἀνθρώπους: εἰς *παναριστούς*, καὶ οὗτοι εἶναι, ὅσοι μόνοι τῶν νοῦσι τὰ καθήκοντα αὐτοῖς ἐν πάσῃ περιστάσει. Βίς *ἐσθλοὺς*, καὶ οὗτοι εἶναι ὅσοι πείθονται τοῖς καλῶς αὐτοῖς συμβουλευούσι, καὶ εἰς *ἀχρεῖους* καὶ οὗτοι εἶναι, οἱ οὔτε μόνοι, οὔτε παρ' ἄλλων συμβουλευόμενοι πείθονται. Ὁ ἀ' Ἑρμῆς: οὐ λοιπὸν καὶ ὁ ἀφανός: ἀ: πράξῃσι τοῦ λοιποῦ οὕτως, καθόσον ἀροῦσ' τὴν προκειμένην πρὸς ἀλλήλους πονηρὰν ἀμίλλαν, ὥστε νὰ ταχθῶσι τούλάχιστον ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ὑπὸ Ἡσιόδου ἐπινοουμένων τάξεϊ. Νοεῖται ὅτι μετὰ τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ταύτην νοουθεσίαν παραιτούμεθα.

— Ἱεροδιάκονός τις τῆς ἐν Μυκόνῳ Μονῆς Τουρλιανῆς, κατὰ λάθος περιληφθεὶς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν στρατευόμενων νῦν ἐθνοφυλάκων καὶ τυχὼν κλήρου ὑποχρεωτικοῦ συνελήφθη καὶ προσήχθη ἐνταῦθα. Ἀλλ' ὁ κ. Νομάρχης, συνιδῶν τὸ ἔκτοπον καὶ ἔκτροπον τοιαύτης πράξεως, ἀπέλυσε τὸν κληρικὸν εἰς τὰ ἴδια. Τοῦτο ἀναγράφομεν ἀπλῶς μόνον ὅπως πιστευθῶσι καὶ ὅσα λέγονται περὶ πολλῶν ἄλλων ὑπερηλίκων, δι' οὓς ἡ Κυβέρνησις καθήκον ἔχει νὰ ἐρμηνεύσῃ σαφέστερον τὸν περὶ κληρωσεως ἐθνοφυλάκων νόμον, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χασματίων τοῦ στρατοῦ, διότι αἱ κατ' ἐπαρχίας στρατολογικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐν πολλοῖς διατάζουσι περὶ τοῦ πρακτέου καὶ παρέχουσι καθ' ἑκάστην πράγματα τῇ Κυβερνήσει, ἐρωτῶσαι τί τὸ πρακτέον, ὅσακις τοιαῦτα γεγονότα λαμβάνουσι χώραν.

— Ναύτης τις ἐξ Ἰου ἀπεβίωσεν αἰφνῆς προχθὲς ἐν τινι καφενεῖῳ, ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας, καθ' ἣν στιγματὴν ἔπιπε καυφέν, ἀφοῦ προηγουμένως, ἦτις πρὸ δέκα λεπτῶν, εἶχε παραδώσῃ εἰς τινὰ Ἰήτην πλοῖον χρῆματα καὶ ἄλλα τρόφιμα μετ' ἐπιστολῆς, ἵνα κομίσῃ ταῦτα εἰς τὴν ἐν Ἴω σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του. Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθόσον, ἀν ἦτο *τρισίνθετος*, ἔως ὅτου νὰ ἐξεέλθῃσιν ἀπὸ τοῦ σώματός του, αἱ δύο συνθέσεις, τὸ πνεῦμα δηλονότι καὶ ἡ ψυχὴ, ἤθελε τούλάχιστον προφθάσῃ νὰ εἶπῃ τῷ παρακαθημένῳ φίλῳ του, φίλε μου, *ἔχε ὕψελαν!*

— Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα ἀνεγκύβη ἐκ τοῦ λιμένους, κατὰ τὴν παρχίαν τοῦ ἰχθυοπωλείου, νεκρὸς ξένου καὶ ἀγνώστου ἡμῖν ἀτόμου, ἀλλὰ, ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἡπείρου, καθ' ἣ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ ὑπέφαινον. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐλέγετο ἔχων ὀρολόγιον καὶ χρυσὰ νομίσματα, προϊόν τῆς ἐργασίας του ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἅτινα δὲν εὑρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐκ τούτου εἰκάζεται, ὅτι ἐγένετο θῦμα κακούργου συμμορίας. Αἱ ἀρχαὶ καταγίνονται εἰς ἀνακάλυψιν τῶν συμμοριτῶν.

— Ἐταιρία βαλαντιοτόμων ἐμφωλεύει ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, καὶ ἦδη ἤρξατο τοῦ ἐντίμου ἔργου τῆς. Νομίζει ἀρὰ γε ὁ κ. Δήμαρχος, ὅτι ἐν ὄσῳ δὲν φροντίζει περὶ διορισμοῦ Ἀστυνομίου, δὲν θὰ προσρῦγῃσιν ἐνταῦθα ὅλα τὰ κοινωνικὰ ἐκβράσματα, ἀφοῦ ἡ μάνδρα μας δὲν ἔχει σκύλλον;

— Ὁ ἐνταῦθα ἀποθανὼν ἐσχάτως συμπολίτης ἡμῶν Κωνσταντῖνος Κάζηρας ἐκληροδότησεν ὑπὲρ τῆς φιλοπτώχου Ἐταιρίας τῆς πόλεως μας δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας.

— Ἀϊζανούμ, βρὴ καρδίας, ἔλεγεν ὁ Μουκτάρ-Πασσὰς πρὸς μέλος τι τῆς μεθορίου Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς, *τί σασκὶν ἄνθρωπο εἶθε σὰς τὸ Ῥωμῶ; Θέλετε νὰ σὰς γίνωμε τὸ Ἡπειρο, τὸ Θεσσαλία, ἐβέτ ἐφέντιμ. Μὰ*

*γὰτὶ τὸ λέτε ἐμὰς εἶναι δύο κομμάτια, καὶ ἐσὰς τρῖα; Ἄνθρωπο ἐσεῖς, ἄνθρωπο ἐμεῖς. — Τὸ ἴδιο Θεὸ ἐσεῖς τὸ ἴδιο ἐμεῖς. — Τὸ ἴδιο ψυχὴ ἐσεῖς, τὸ ἴδιο ἐμεῖς. — Γιὰτὶ εἰζάνουμ ἐσεῖς τρία κομμάτια, ἐμεῖς δύο; Σὰν ἦναι ἐτσι ἐμεῖς δὲ γίνωμε ἐσὰς βιλαέτια, ἄντε γύγε, δὲ γτίνομε τίποτα, τίποτα, εἶσαι σασκὶν ἄνθρωπο οὐλα βρωμιά. Ὡστε, ὡς φαίνεται, ἡ διένεξις τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς δὲν προήλθεν ἐξ ἄλλου, παρὰ διότι ὁ Μουκτάρ, ἀναγνώσας τοῦ παπᾶ-Ἰλίου τὴν ἐφημερίδα, καὶ ἰδὼν ὅτι καλῶς τοὺς τούρκους *δισυρθέτους*, ἐθύμως καὶ ἐδίωξε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν συνόρων. Τὰ βλέπετε, Μικρακιστά, ὅτι ἐξ αἰτίας σας ἐχάσαμε τὴν Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν;*

— Καὶ ἕτερος παλαιστῆς τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος, ὁ εὐφραδῆς Γιαννόπουλος ὁ Ἡπειρώτης, κατέλιπε χθὲς τὸν πολυκύμαντον αὐτοῦ βίον πάρωρ καὶ ἐν ἡλικίᾳ ἀκμῆς. Τὰ ἐμβρῆθ' αὐτοῦ ἄθρα ἐν τοῖς διαφόροις ἐφημερίσι τῶν Ἀθηνῶν, ἴδια δ' ἐν τῷ ἀ' ἐθνικῷ Πνεύματι κατέλιπεν ὡς μόνον κληρονομίαν εἰς τὰ ἀπορφανισθέντα τέκνα καὶ τὴν δύστηνον σύζυγον. Τοιοῦτος ὁμῶς πέπρωται νὰ ἦναι ὁ κληρὸς τοῦ δημοσιογράφου ἐν Ἑλλάδι. (Ἀλκό: π τῆς 29α).

— Ἐκ Κων/πόλεως τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις συναθροίζει στρατοὺς ἵνα τοὺς ἀποστείλῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀ: τινὰς ὑπέδειξεν ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου ὡς ἐνωθῆσομενας μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

— Ἡ κατὰ τὴν ἐβδομάδα τυχίτην κομισθεῖσα ἐκ Τεργεστής ἀΚλειῶν δημοσιεύει τὰ ἐξῆς:

αἱ β' ὅσων εἶπεν ἐσχάτως ὁ πρωθυπουργὸς Δεσπότης ἐν τῇ Ἰταλικῇ βουλῇ γίνεται φανερόν, ὅτι Γαλλία καὶ Ἰταλία εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνοι πρὸς ἀλλήλας νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τοῦ 24 ἄρθρου τῆς Βερολινεῖου συνθήκης: ἀμφότεραι δὲ αἱ κυβερνήσεις αὗται θεωροῦσι τὸ 24 ἄρθρον ὡς *ὑπογρῶσιν*, ἢν ἀπὸ κοινῆς ἐδέξαντο, καὶ ἢν θὰ ἐπιτελέσωσιν ἀκριβῶς καὶ εὐσυνειδήτως. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἀπαιτήσῃ πλεόνα τῶν ὑπὸ τοῦ συνοδικοῦ βουλευμάτος χρηρηγομένων ἀπὸ τῆς ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ὑποστηρίξῃσιν τὰς ἐνδεχομένους ταύτας ἀπαιτήσεις: ἐὰν ὁμῶς ἡ Ἑλλὰς ἐμμεῖνη ἐντὸς τῶν ὄρων τοῦ συνοδικοῦ βουλευμάτος, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ προστατεύσωσι τὴν Ἑλλάδα τελεσφόρα. Ἡ ἐν Γαλλίᾳ πολιτικὴ μεταβολή, ἀναβιβθίσασα εἰς τὰ ἀνώτατα τῶν ἀξιωματίων ἄνδρας, διαπρέποντας ἐπὶ φιλελληνισμῷ, θὰ συντελέσῃ βεβαίως: εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος. Τὰ φιλότομρα ὄργανα ἐπιζητοῦσι πολλὰ ἐκ τῆς θρυλουμένης διαφωνίας τοῦ Γαμβέτα καὶ τοῦ Βάδινγκτων εὐστόχως ὁμῶς ἀντιπαρρητοῦσι τὰ ἀ' Ἡμερήσια Νέα, ὅτι οἱ δύο οὗτοι ἐξοχοὶ ἄνδρες, ὅσον καὶ ἀν διαφανῶσι πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, τοσοῦτον εἶναι σύμφωνοι καὶ ὁμογνώμονες ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος.

— Περὶ τῆς μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ῥωμανίας διαφορᾶς γράφουσιν ἐκ Βουκουρεστίου πρὸς τὴν ἀπολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἡ Ῥωμανία, συμπῶνας πρὸς τὴν βερολινεῖον συνθήκην, ἀπῆται τὸ ἐν μέρος τοῦ φρουρίου τῆς Σιλιστρίας ὡς ἀνήκον αὐτῇ, ἡ δὲ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ, ἐξαίρεσις τῆς Ῥωσσίας, ἐπεδοκίμαζε τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς ταύτην. Ἡ Ῥωσσία ὁμῶς ἀπέκρουσεν ἐντόμως τὴν διχοτόμησιν ταύτην τοῦ φρουρίου. Ἡ Ῥωμανικὴ κυβερνήσις, ἀπαυθῆσασα ἐκ τῆς αἰωνίας ἀναβολῆς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν νομίμως αὐτῆς παραχωρηθέντων δικαιωμάτων, ἔδωκεν ἐσχάτως διαταγὴν πρὸς τὴν ἐν Δοβρούτσα Ῥωμανικὴν στρατιωτικὴν ἀρχηγίαν ὅπως εἰσελάσῃ εἰς τὸ ἐν λόγῳ μερίδιον τοῦ φρουρίου, ὅπερ ἀποκαλεῖται Ἀρὰπ-Τάπια. Πρὸς τὴν κίνησιν

ὅμως ταύτην τοῦ ρωμουνικοῦ στρατοῦ οἱ ῥώσοι ἀντέστησαν διὰ τῶν ὀπλῶν ὁ ῥωμουνὸς ἀποσπασματάρχης ὑπεχώρησεν μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξήγησε νέας ὁδηγίας ἐκ Βουκουρεστίου. Αἱ ὁδηγίαι αὗται δὲν ἐβράδυνον ἢ ἀρχιθῶσι, συναψίζοντο δὲ εἰς τὴν λίαν ἔντονον διαταγὴν ὅπως διὰ διπλασίας στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐκδιᾶτη τὴν κατάληψιν τῆς Ἀράπ-Τάπιας. Τοῦτο ἔκαμε τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, διότι τὰ ῥωσικὰ ἀποσπάσματα ἀπεσύρθησαν ἐκ τοῦ ριθέντος τμήματος τοῦ φρουρίου, ὁ δὲ ῥωμουνικὸς στρατὸς κατέλαβεν αὐτό.

— Τὰ ἀνεία τῆς Πετροπόλεως ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ Βατικὴν διεκήρυξεν ὅτι μισματικὸς πυρετὸς ἀνεράνη ἐν Πετροπόλει.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31/12 Φεβρουαρίου. — Ὁ κ. Σμιθ, πρῶτος λόρδος τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου, παρευρεθείς ἐν τῷ Οὐεσμίνστερ δεθέντι συμποσίῳ, εἶπεν ὅτι ἡ ἦττα τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ εἰς Ζουλοῦ ὑπῆρξε μὲν φοβερά, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνεπανόρθωτος καὶ ὅτι μεγάλαι ἐπικουρίαι ἐστάλησαν ἐκεῖσε. Ἐντὸς ὧν τῶν ἡμερῶν, προσέθηκεν ὁ ἔντιμος ὑπουργός, ἡ νῆσος Κύπρος θέλει περιέλθει εἰς τὴν πλήρη κατοχὴν τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῳ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Ἀρσάκης ἐν Κύπρῳ τάχιστα θὰ δύνηται νὰ περικληῖται ἅπαντα τὸν ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῳ ἀγγλικὸν στόλον.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 31/12. — Αἱ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ῥωμουνίας σχέσεις ἐχαλαρώθησαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31/12. — 12 ἀρχηγοὶ στρατιωτικῶν σωμάτων ἠλλαξαν.

Ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πηγάζουσα εἰδήσις, ὅτι δῆθεν ἡ Γαλλία συνεβούλευσε τῇ Ἑλλάδι νὰ μὴ ἐπιμείνην ἀπαιτοῦσα τὴν προσάρτησιν τῶν Ἰωαννίνων, εἶναι ἀδόκιμος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31/12. — Ἐπικουρίαι ἀποστέλλονται εἰς Νατὰλ συνεπέια τῶν τελευταίων ἀτυχημάτων τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ συνιστάμεναι ἐξ 6 ταγμάτων πεζικοῦ, 2 συνταγμάτων ἵππικοῦ, 2 πυροβολοστοιχιῶν καὶ 1 σώματος μηχανικοῦ.

Ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ὑπέγραψε διάταγμα δι' οὗ ἀπολύονται τῆς θέσεως αὐτῶν 18 ἀντιδημοκρατικοὶ στρατηγοὶ καὶ 12 διοικηταὶ στρατιωτικῶν σωμάτων.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 31/12. — Ἡ ὀριστικὴ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας συνθήκη εἰρήνης ἐπεκυρώθη καὶ ἐστάλη εἰς Πετροῦπολιν. 150,000 Ῥώσοι θέλουν ἐπιβιβασθῆ ἐν Πύργῳ, ὅπως ἐπανεέλθωσιν εἰς Ῥωσίαν, 50 δὲ χιλιάδες θέλουν μείνει ἐν Ῥωμυλίᾳ μέχρι τοῦ μηνὸς Μαΐου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31/12. — Ὁ λόγος τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας κατὰ τὴν ἐναῆξιν τοῦ Ῥεῖστάχ εὐχαριστεῖ τὸ κοινοβούλιον διότι ἐψήφισε τὸν ἀντικοινωνιστικὸν νόμον, ἐλπίζει καὶ εἰς τὴν μετὰ ταῦτα ὑποστήριξιν αὐτοῦ ἐάν γείνη ἀνάγκη· ἐλπίζει ὅτι ὁ λοιμὸς τάχιστα θὰ ἐκλείψῃ ἀποδεικνύει τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τοῦ Βερολινείου συνεδρίου καὶ βεβαίως τὰς φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ξένων δυνάμεων.

(Ἀφθέντα ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 2/14 Φεβρ. — Ὁ ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας διεβεβαίωσε τὸ κοινοβούλιον ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς Βερολινείου συνθήκης προχωρεῖ κατὰ τὸν εὐχάριστον, ὅτι προχωρεῖ ἐπίσης τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἠγόρασε τὴν κυριαρχίαν τῆς

Κύπρου. Ὁ βουλευτὴς Δίλκε ἐπέκρινε τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπουργοῦ ζήτησας πλείονας πληροφορίας περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ὁ Ῥεῦερ πασὰς ἀρίκετο εἰς Ἀδριανούπολιν, ὁ Τοπλέβεν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Διαψεύδεται ἡ εἰδήσις περὶ λοιμοῦ ἐν Καβάλλᾳ.

Χθὲς 9 1/2 πρωῶν συνήλθον εἰς συνεδρίασιν αἱ ὀροθετικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐν Πρεβεζῇ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 3/15. — Ἡ συνεδρίασις τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Πέμπτης ἀπέτυχεν ὡς καὶ αἱ δύο πρώται, τοῦ Μουχτάρ δηλώσαντος ὅτι διετάχθη νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὡς ὀριστικὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου. Ὑπογραφεύς ἐπειτα πρωτοκόλλου δὴλοῦντος τὴν τοιαύτην ἄρνησιν τῶν Τούρκων καὶ κηρύττοντος τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν οἱ Ἕλληνες ἐπιτροποὶ ἀνέβηλον τὴν ἀναχώρησιν των, παρακαλέσαντος τοῦ Μουχτάρ ὅπως λάβῃ νεωτέρας ὁδηγίας τῆς Πύλης.

Ἀξιότιμη συντάκτρια τῆς «Πανόπης».

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπανελθὼν εἰς Τήνον, μετὰ μακρὰν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμονὴν, παρετήρησα μετὰ λύπης μου ὅτι ἡ ἐν τῷ χωρίῳ «Σπενῆ» Κρήνη, δὲν ἀπεπερατώθη, ἐνῶ διάφοροι συνδημόταί μου συνεισέφερον πρὸς τοῦτο, καὶ ἤδη ὡς ἔμαθον, ὁ κ. Μιλτιάδης Παξιμάδης, ἐξ ἐνόματος τοῦ κ. Μωραϊτίνης, προσήνεγκε δραχ. 300. Ἐντεῦθεν ἠγέρθησαν πολλὰ παράπονα κατὰ τοῦ Δὸν Μικέλη Παλαμάρη, ὅστις ἔλαβε τὴν ἐπιστάσιαν ταύτην καὶ δὲν ἐφρόντισε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον. Ἐάν δὲ φρονῆ ὅτι πρέπει νὰ μετέρχηται τοῦτο, ὡς μέσον τοῦ νὰ ὠσελῆται, ὅπερ δὲν πιστεύομεν, ἀπατάται, διότι οἱ συνδημόταί μου θ' ἀναφερθῶσιν ὅπου δεῖ, καὶ θὰ ἐξαιτήσωνται λόγον τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων ἅτινα εἰσέπραξεν. Εἶνε ἀρά γε ἀληθὲς ὅτι ὁ Δὸν Μικέλης ἀσχολεῖται εἰς τὸ ἐμπόριόν του καὶ δὲν λαμβάνει καιρὸν νὰ φροντίξῃ περὶ τοιούτων ἔργων; ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν περὶ τοῦτου φροντίδα εἰς ἄλλον. Δέξασθε κτλ.

Ἐν Τήνῳ τῇ 29 Ἰανουαρίου 1879.

Εἰς τῶν κατοίκων Σπενῆς.

ΜΟΡΣΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΞΥΓΓΡΑΜΜΑ

ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός

ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΜΕΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ἡ ἐτησίαι συνδρομὴ τοῦ ὅπου ὡς ἴσθη

διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας εἰς δραχ. τρεῖς 3 καὶ 50/00,

διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς δραχ. 5

καὶ διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα εἰς δραχ. 6.

Τὸ τόσῳ εὐαπόκτητον τοῦτο σύγγραμμα, συνιπῶμεν εἰς τὴν νεολαίαν, τὴν πρὸς τὰ καλὰ καὶ λυσιτελῆ ὁργῶσαν μαθήματα, ἰδίᾳ δὲ εἰς ἐκείνους τῶν γονέων, ὅσοι ἐνδιαφέρονται νὰ παρέχωσι τοῖς υἱοῖς καὶ ταῖς θυγατράσι αὐτῶν ἠθικὰ καὶ τερπνὰ ἀναγνώσματα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ δηλωσάτωσαν τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

Ὁ περὶ τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἀσκήσεως τῶν ἀγόντων ἡλικίαν 22, 23 καὶ 24 ἐτῶν ΝΟΜΟΣ ΨΙΖ' ἐκτυπωθεὶς πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ μας.